

inspektører i Gymnastik og Sang. Jeg slutter mig til det ærede Medlem fra Hilerød (Dinesen), der omtalte dette Forhold, og henstiller til den højtærede Minister, om disse to Faginspektørers Fagtilsyn ikke kunde falde bort. Jeg kan ikke anerkende, at Sang skal være et saa betydeligt Led af Skolens Undervisning, at det behøver en særlig Tilsynsmand, og det maa ogsaa koste en Del. For Gymnastikinspektørens Vedkommende har Forholdet i de senere Aar ganske vist været et noget andet, idet der er indført en ny Gymnastik, men efterhaanden som Lærerne blive indøvede i denne — og de nye Lærere, der komme ud, ere jo indøvede deri —, maatte det Tilsyn og den Vejledning, der i den Henseende er øvet, kunne falde bort. De to Fag maa kunne ligestilles med de øvrige, saa at de kun ere undergivne almindeligt Tilsyn.

Med Hensyn til Kirkesangerbestillingen har den højtærede Minister efter min Mening ogsaa nogenlunde truffet det rigtige. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Organisterne skulle have en særegen Stilling. Der er rimeligvis en Del Lærere, som nok kunde ønske at være fri for at være Kirkesangere, for det er ikke saa let et Arbejde, som mange Mennesker tro, og dertil kommer, at naar man skal holde Skole de 6 Dage af Ugen og den 7de være i Kirken, altsaa er bunden paa alle sine Helligdage, har man ikke noget særligt langt Tøj, saa det er vanskeligt at søge andetsteds hen, hvad Læreren maaske ellers kunde have Lyst til. Jeg har den Opfattelse, at vi paa dette Omraade bør stille Forholdet frit, saa at det for Fremtiden ikke behøver at være en Lærer, der er Kirkesanger. Hvis Beboerne kunne finde en anden Mand eller Kvinde, der kan lede Kirkesangen eller være Organist, skal det staa dem frit for at tage denne. Jeg vil endog gaa saa vidt at sige, at hvis Læreren kunde blive fri for at blive Kirkesanger og ønsker det, maa han finde sig i at tabe den Indtægt, han hidtil har haft i Kirkesangerlønnen. Den højtærede Minister har rimeligvis truffet det rette, naar Forholdet efter Lovforslaget skal ordnes paa den Maade, at man kan gaa den Vej, men ikke behøver at gøre det straks. Jeg er ikke sikker paa, at alle Lærerne ville give dette Hverv fra sig. En Del vil gøre det, det er jeg vis paa, men en anden og forhaabentlig den største Del vil føle sig saa bunden til det Forhold, de derved have til Kirken og Menigheden, at de ønske at bevare Hvervet.

Jeg havde optegnet en hel Del flere Punkter, jeg ønskede at omtale, men jeg

kan ikke faa mig til at gentage, hvad der er sagt, og jeg kan ikke finde, at der nu er noget væsentligt nyt Moment at fremdrage i denne Sag, derfor vil jeg bryde af. Ja, jeg vil blot angaaende Afsnittet om Bygningerne og de sanitære Forhold ved Skolen sige, at jeg synes, Lovforslaget for Bygningernes Vedkommende byder et endog ret godt Fremskridt i Forhold til det bestaaende, et Fremskridt, som Lærerne i Almindelighed bør være tilfredse med og vistnok ogsaa kunne være tilfredse med. Og hvad de sanitære Forhold, Lægetilsyn og sligt, angaar, er jeg heller ikke meget stemt for Kommissionens Forslag i saa Henseende, thi jeg ønsker ikke, at man tager Ansvar fra Hjemmene. Man bør saa vidt som muligt ogsaa i den Henseende lade Hjemmene have det fulde Ansvar, og det opnaar man vistnok bedst ved at bevare det bestaaende Forhold.

Jeg skal dermed anbefale, at Lovforslaget faar en velvillig Behandling, og at man, saa vidt det er muligt, i denne Samling bringer et Resultat ud deraf, da det Krav, der her er Tale om, nu har staaet saa længe paa Dagsordenen og sikkert vil blive ved at melde sig, indtil man faar en anden Ordning end den, der er for Øjeblikket.

R. Andersen: Det foreliggende Lovforslag betyder efter min Mening i det hele et Fremskridt, og jeg maa derfor sige den højtærede Kultusminister Tak, fordi det er fremkommet og for de Tanker, som har præget det. Der findes i Lovforslaget adskillige Ting, som jeg kunde ønske noget ændrede, men de ere af den Art, at det let lader sig gøre. Jeg kan saa meget mere føle mig tilfreds med Lovforslaget, som jeg tror at turde sige, at den højtærede Minister og jeg ere enige om, at det gælder om i saa høj Grad som muligt at lægge Ansvar og Retten der, hvor den bør være, nemlig i Forældrenes Hænder, saa de faa det fulde Ansvar og den fulde Ret som rette vedkommende overfor Skolen og Skolebørnene.

Naar jeg har taget Ordet, er det for at berøre en enkelt Paragraf i det Lovforslag, som er til Behandling. Jeg skal, som den sidste ærede Taler sagde ved Slutningen af sit Foredrag, ikke give mig til at gentage, hvad andre have sagt, men holde mig til denne Enkelthed, idet det er et af de Punkter i Lovforslaget, som for mig have størst Betydning, og som det maaske kan knibe mest at komme til Enighed om. Ved § 8 i Loven af 1908 angaaende Lærerlønninger blev der indført en Bestemmelse, hvorved det blev muligt for Folk at faa en Lærer afskediget,